

ฝ่ายบริหารทั่วไป

สำนักพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง

เลขรับ-ส่งที่ ๔๖๗๔/๖๗

วันที่ ๖/๖/๕๗

เวลา ๑๐.๔๓

ต้นฉบับ

เลขที่เอกสารในระบบ E กษ0204.5/33476

ฝ่ายบริหารทั่วไป (สตก. รับเอกสารจากภายนอก) รับที่ ทป 6095

เรื่อง การบังคับใช้กฎหมายอาญาอิสลามในบรูไนดารุสซาลาม

วันที่ 3 มิ.ย. 2557

๕๓.พค. 7๖7/๕๗

๕๕๘.๓๗๑๐/๐๔/๐๖/๕๗

เรียน รร.	วันที่กำหนด ๗/๕๕๗
☐ เพื่อโปรดพิจารณา ☐ เพื่อโปรดดำเนินการ ☒ เพื่อโปรดทราบ	
เห็นสมควรให้ทราบทั่วกัน	
หมายเหตุ	

วิลาสินี นาผลงาม

๐/๕๕

(นางสาวอรุณี พงษ์พรประเสริฐ)

ผบน. รักษาการแทน สทน.

๕ มิ.ย. ๒๕๕๗

ทราบ

๗-๖๓๓๑.๕๕๐.๕๗

(นายณรงค์ สีนานนท์)

๕๕๕.

เรียน ผู้อำนวยการ

เพื่อโปรดทราบ

๕๕๓.๓๗๑๐

เพื่อโปรดทราบ

๐/๕๕

(นางสาวอรุณี พงษ์พรประเสริฐ)

ผบน. ปฏิบัติราชการแทน สทน.

๕ มิ.ย. ๒๕๕๗

๐๓๓๓

(นางอัมพร ศรีสมานวัตร)

ผบท.พท.

๖ มิ.ย. ๒๕๕๗

เรียน ผ.๕-๑๖.๕๕๓.พท. ๕๐๓.พท.

และเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารทั่วไป/๕๕๓.

เพื่อโปรดทราบ

๐๓๓๓

(นางอัมพร ศรีสมานวัตร)

ผบท.พท.

๖ มิ.ย. ๒๕๕๗

๕๕๓.๓๗๑๐

๕๕๕.

๕๕๕.

บันทึกข้อความ

ชป 6095/57

ส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมและสหกรณ์ สำนักงานการยุติธรรมต่างประเทศ โทร. ๐-๒๒๘๑-๙๓๐๘ ภายใน ๒๑๖
ที่ กษ ๐๒๐๔.๕/ว ๓๕๓/๗ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง การบังคับใช้กฎหมายอาญาอิสลามในบรูไนดารุสซาลาม

เรียน อธิบดีกรมชลประทาน

ด้วยกระทรวงการต่างประเทศแจ้งการประกาศใช้กฎหมายอาญาอิสลาม (Syariah Penal Code Order) ตามพระบรมราชโองการของสมเด็จพระราชาธิบดีแห่งบรูไนฯ โดยให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป ซึ่งนับเป็นประเทศแรกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่บังคับใช้กฎหมายอาญาอิสลาม ดังเช่นประเทศส่วนใหญ่ในตะวันออกกลาง รายละเอียดเกี่ยวกับกฎหมายดังกล่าว ปรากฏดังสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาเผยแพร่ให้ผู้สนใจทราบต่อไป

(นายนิรันดร์ เอื้อตระกูลกิจ)

หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรมและสหกรณ์
ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงยุติธรรมและสหกรณ์

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
รับที่ ๑๓๕๑๘
วันที่ ๑๖ ก.ค. ๕๖
เวลา

ที่ กต ๑๓๐๒/ว.๕๖๘

กระทรวงการต่างประเทศ
ถนนศรีอยุธยา กทม. ๑๐๕๐๐

๙๐๓

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗

ดำเนินการเกษตรต่างประเทศ
ส่งปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
รับที่ ๑๐๗๕๑๘
วันที่ ๖ พ.ค. ๒๕๕๗
เวลา ๑๕.๓๗

เรื่อง การบังคับใช้กฎหมายอาญาอิสลามในบรูไนดารุสซาลาม

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย จดหมายข่าวรวมประเด็นกฎหมายอาญาอิสลามบรูไนฯ ของสถานเอกอัครราชทูต

ณ บันดาร์เสรีเบกาวัน ฉบับเดือนมีนาคม ๒๕๕๗

ด้วยเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๗ สมเด็จพระราชาธิบดีแห่งบรูไนฯ ทรงมีพระบรมราชโองการประกาศให้กฎหมายอาญาอิสลาม (Syariah Penal Code Order) เริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป ซึ่งนับเป็นประเทศแรกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่บังคับใช้กฎหมายอาญาอิสลามดังเช่นประเทศส่วนใหญ่ในตะวันออกกลาง

กระทรวงการต่างประเทศขอเรียนรายละเอียดเกี่ยวกับกฎหมายดังกล่าว ดังนี้

๑. ลักษณะของกฎหมายอาญาอิสลาม

๑.๑ เป็นกฎหมายที่บัญญัติบทลงโทษตามคัมภีร์อัลกุรอานและแนวทางของศาสนา

มุฮัมมัด

๑.๒ กฎหมายดังกล่าวมิได้ทดแทนกฎหมายอาญาของบรูไนฯ ที่มีอยู่ แต่บังคับใช้ควบคู่กันไป ในคดีที่มีการทับซ้อนของเขตอำนาจของกฎหมายอาญาทั่วไปและกฎหมายอาญาอิสลาม พนักงานอัยการจะร่วมกับหัวหน้าอัยการศาสนาพิจารณาว่าจะดำเนินคดีภายใต้กฎหมายใด โดยจะไม่มีที่ยืนฟ้องพร้อมกันทั้งสองศาล ทั้งนี้ กฎหมายอิสลามที่บังคับใช้เฉพาะคดีแพ่งว่าด้วยเรื่องครอบครัวและมรดก ยังมีการบังคับใช้ต่อไป

๒. การบังคับใช้กฎหมายอาญาอิสลาม

๒.๑ กฎหมายอาญาอิสลามได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาของบรูไนฯ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ และประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยทยอยการบังคับใช้เป็นระยะ ๆ จนเสร็จสมบูรณ์ใน ๓ ระยะ ดังนี้

ระยะแรก ความผิดทั่วไปสถานเบา ได้แก่ การไม่ไปละหมาดในวันศุกร์ การดื่มน้ำ / รับประทานอาหารในช่วงรอมฎอน การประพฤติไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ การทำให้หญิงชาวมุสลิมตั้งครรภ์โดยไม่สมรส เป็นต้น มีโทษปรับหรือจำคุก ซึ่งขณะนี้ได้เริ่มบังคับใช้แล้ว

ระยะที่ ๒ ความผิดประเภทลักขโมย (มีโทษตัดมือ / ทัณฑ์และเชียน) ผิดประเวณีกับผู้ที่ยังไม่ผ่านการแต่งงาน (เชียน) การกล่าวหาว่าผู้อื่นกระทำความผิดประเวณี (เชียน) การทำแท้ง (เชียน) การดื่มสุรา (เชียน) โดยจะบังคับใช้ใน ๑๒ เดือนหลังจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ตั้งแต่ตุลาคม ๒๕๕๗)

ระยะที่ ๓ ความผิดร้ายแรงประเภทปล้น ผิดประเวณีกับผู้แต่งงานที่มีสามีหรือภรรยา การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายกับชาย การฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา มีโทษประหารชีวิต ด้วยการขว้างปาหินจนเสียชีวิต โดยจะบังคับใช้ใน ๒๔ เดือนหลังจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ตั้งแต่ตุลาคม ๒๕๕๘)

๒.๒ หากบังคับใช้กฎหมายอาญาอิสลามได้ตามที่กำหนด บรูไนฯ จะเป็นประเทศมุสลิมประเทศแรกในโลกที่มีการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวอย่างเต็มรูปแบบและทั่วประเทศ เพราะแม้ว่าชาอู่อาระเบียจะมีการบังคับใช้กฎหมายอาญาอิสลามในระดับที่สูงกว่าประเทศมุสลิมทั่วโลก แต่ในทางปฏิบัติไม่ปรากฏว่ามีการลงโทษขั้นประหารชีวิตในบางรูปแบบ (การปาหิน) มากกว่า ๑๐ ปีแล้ว ในขณะที่ประเทศมุสลิมในตะวันออกกลาง เช่น อิหร่าน อัฟกานิสถาน ลิเบีย และปากีสถาน ไม่มีการบังคับใช้กฎหมายฯ เต็มรูปแบบ อินโดนีเซียบังคับใช้กฎหมายอาญาอิสลามเฉพาะในจังหวัดอาเจะห์ ส่วนประเทศมุสลิมอื่น ๆ เช่น ตุรกี อัลบาเนีย บอสเนียฯ ตูนิเซีย มาลี โมซัมบิก เป็นต้น มิได้ประกาศใช้กฎหมายอิสลามสำหรับประเทศไทย มีการบังคับใช้กฎหมายอิสลามเฉพาะคดีแพ่งว่าด้วยเรื่องครอบครัวและมรดกใน ๔ จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ ปัตตานี นราธิวาส ยะลาและสตูล เท่านั้น

๓. ประเภทของความผิด แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

๓.๑ ใช้บังคับเฉพาะชาวมุสลิม เช่น การละทิ้งศาสนาอิสลาม การไม่ถือศีลอดในเดือนรอมฎอน การนุซาสิ่งที่ไม่อนุญาตจากศาสนาอิสลาม การไม่บริจาคทาน เป็นต้น

๓.๒ ใช้บังคับทั้งชาวมุสลิมและที่มีไม่มุสลิม เช่น การลักขโมย การปล้น การทำร้ายร่างกาย การฆาตกรรม การดูหมิ่นศาสนาอิสลามและคัมภีร์อัลกุรอาน การรับประทานอาหารในที่สาธารณะในช่วงกลางวันของเดือนรอมฎอน การดื่มแอลกอฮอล์ / การประพฤติไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ เป็นต้น

๓.๓ ความผิดซึ่งผู้ที่มีไม่มุสลิมต้องรับโทษด้วยหากมีความเกี่ยวข้องกับชาวมุสลิม เช่น การผิดประเวณีกับชายหรือหญิงที่เป็นมุสลิม การอยู่ใกล้ชิดกับชายหรือหญิงที่เป็นชาวมุสลิมในสถานที่ลับตาคน เป็นต้น

อย่างไรก็ดี การบังคับใช้กฎหมายอาญาอิสลามในทางปฏิบัติในบางกรณียังมีความคลุมเครือทั้งสำหรับเจ้าหน้าที่และประชาชน เช่น ในการตีความว่าพฤติกรรมใดขัดหรือไม่ขัดกฎหมายฯ อาทิ การสวมชุดกีฬาที่มีได้ปกปิดร่างกายมิดชิด หรือการเผยแพร่ภาพถ่ายที่ใกล้ชิดของคู่สมรสผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นต้น

๔. กระบวนการพิสูจน์ความผิด

๔.๑ กระบวนการพิสูจน์ความผิดต่อความผิดที่มีบทลงโทษร้ายแรง จะต้องไม่มีการคาดเดา ความผิดจะต้องชัดเจนและปราศจากข้อสงสัยใด ๆ โดยต้องมีพยานบุคคล ซึ่งมีความยุติธรรมจิตใจดี และเห็นการกระทำความผิดด้วยตาอย่างชัดเจน

๔.๒ ภาพจากกล้องวงจรปิดหรือการตรวจพิสูจน์ DNA ไม่ถือเป็นหลักฐานเพียงพอในการพิสูจน์การกระทำความผิดได้ ในกรณีที่เงื่อนไขของการพิสูจน์ความผิดไม่ครบถ้วนตามหลักการของศาสนาอิสลาม ความผิดจะถูกนำไปสู่การพิจารณาด้วยกฎหมายทั่วไป

๔.๓ จำนวนของพยานบุคคลสำหรับการพิสูจน์ความผิดจะแตกต่างกันไปตามความร้ายแรงของโทษ เช่น การลักขโมย ปล้น จะต้องใช้พยานเพศชาย ๒ คน ในขณะที่การผิดประเวณีชายชู้ จะต้องใช้พยานเพศชาย ๔ คน

๕. ปฏิกริยาจากฝ่ายต่าง ๆ

๕.๑ ปฏิกริยาจากภายในประเทศ

ชาวบรูไนฯ ได้วิพากษ์วิจารณ์ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์อย่างกว้างขวางเพราะไม่สามารถคัดค้านอย่างเปิดเผยได้ โดยเฉพาะกลุ่มคนเชื้อชาติจีนที่พำนักในบรูไนฯ ซึ่งมีอยู่ประมาณร้อยละ ๑๕ ของประชากรของประเทศ

๕.๒ ปฏิกริยาจากภายนอกประเทศ

สหรัฐฯ เอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาประจำบรูไนฯ แสดงความห่วงกังวลอย่างยิ่งต่อการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้

สหราชอาณาจักร กระทรวงกลาโหมสหราชอาณาจักรอยู่ระหว่างการศึกษาผลกระทบของกฎหมายดังกล่าวที่อาจมีต่อการปฏิบัติการภารกิจของกองกำลังของตนที่ประจำการในบรูไนฯ

สหประชาชาติ ข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติแสดงความห่วงกังวลอย่างยิ่ง และเห็นว่า สตรีจะได้รับผลกระทบจากกฎหมายดังกล่าว โดยเฉพาะการลงโทษจากการกระทำผิดเกี่ยวกับการประพฤติดังกล่าว

องค์กรด้านสิทธิมนุษยชน Amnesty International และ Human Rights Watch ได้ประณามการบังคับใช้กฎหมายฯ ดังกล่าว

กลุ่มบุคคลอื่น ๆ นักแสดงและนักธุรกิจที่มีชื่อเสียงของสหรัฐฯ และสหราชอาณาจักรได้รับแรงจูงใจว่าบาตรกลุ่มธุรกิจโรงแรมของสมเด็จพระราชาธิบดีแห่งบรูไนฯ ในประเทศทั้งสอง ทั้งนี้ เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ สมเด็จพระราชาธิบดีฯ ได้ทรงดำเนินหน่วยงานต่าง ๆ ของบรูไนฯ ที่มีได้ทำการประชาสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอในการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวของบรูไนฯ จนทำให้สื่อมวลชนต่างๆ รายงานเรื่องนี้คลาดเคลื่อน และทำให้ประชาชนบรูไนฯ เกิดความวิตกกังวลและไม่พอใจ

๖. สาเหตุของการประกาศใช้กฎหมายอาญาอิสลาม

๖.๑ นักวิชาการและสื่อมวลชนต่างประเทศเห็นว่า อาจเป็นเพราะสมเด็จพระราชาธิบดีฯ ทรงพระชนมพรรษามากขึ้น น่าจะทำให้ทรงเคร่งครัดในศาสนาอิสลามมากขึ้น

๖.๒ นอกจากนี้ โดยที่ได้เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองในหลายประเทศ ในตะวันออกกลางในช่วงที่ผ่านมา การประกาศใช้กฎหมายในลักษณะเข้มงวดมีพื้นฐานแรงของบรูไนฯ เช่นนี้อาจเพื่อเป็นการป้องปรามสิ่งที่อาจเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงและความสงบภายในประเทศ โดยเฉพาะภัยที่มาจากอินเทอร์เน็ตและกระแสโลกาภิวัตน์

๗. ข้อพึงระวังเบื้องต้นสำหรับชาวไทยที่พำนักหรือจะเดินทางไปบรูไนฯ

๗.๑ เนื่องจากกฎหมายอาญาอิสลาม มีการกำหนดความผิดที่บังคับใช้กับผู้ที่เป็นมุสลิม และได้เป็นมุสลิม ทั้งที่เป็นชาวบรูไนและชาวต่างชาติ ดังนั้น ควรระมัดระวังการกระทำใด ๆ ที่เข้าข่ายเป็นการกระทำผิดตามกฎหมายดังกล่าว และควรให้ความเคารพต่อวัตรปฏิบัติของชาวมุสลิม

๗.๒ ชุมชนไทยในบรูไนฯ พึงระมัดระวังเป็นพิเศษต่อการจัดงานตามประเพณีไทยและพิธีทางศาสนาพุทธในบรูไนฯ เพื่อมิให้ผิดต่อหลักศาสนาอิสลาม

๗.๓ ชาวไทยมุสลิมที่จะเดินทางไปสอนศาสนาอิสลามหรือสอนอ่านคัมภีร์อัลกุรอานในบรูไนฯ ต้องได้รับอนุญาตจากทางการบรูไนฯ ก่อน

๔

อนึ่ง กระทรวงการต่างประเทศขอส่งจดหมายข่าวรวมประเด็นกฎหมายอาญาอิสลามบรรจุใน
จัดทำโดยสถานเอกอัครราชทูต ณ บันดาร์เสรีเบกาวัน เพื่อประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ
การบังคับใช้กฎหมายอาญาอิสลามให้แก่ชุมชนไทยในบรูไนฯ มาด้วยความละเอียดปราณีตามสิ่งที่ส่งมาด้วย
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พัชรา เจ๊ะมัสกูด เจ๊ะโหมก

(นางพันทิพา เอี่ยมสุทธา เอกะโรหิต)

รองอธิบดีกรมเอเชียตะวันออก ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมเอเชียตะวันออก

ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

กรมเอเชียตะวันออก

กองเอเชียตะวันออก ๑

โทร. ๐ ๒๒๐๓ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๔๔๒๒

โทรสาร ๐ ๒๖๔๓ ๕๑๙๗

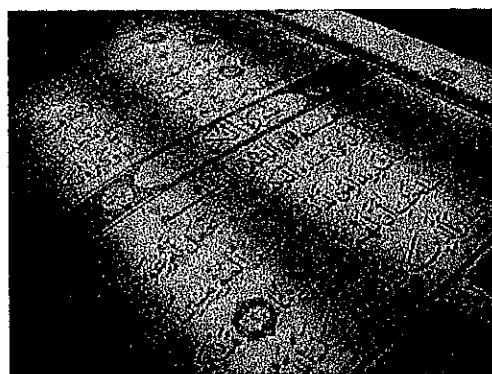
รวมประเด็นกฎหมายอาญาอิสลามบรูไน

จัดทำโดยสถานเอกอัครราชทูต ณ บันดาร์เสรีเบกาวัน

กฎหมายอาญาอิสลามคืออะไร?

ที่มาของกฎหมายอาญาอิสลาม

กฎหมายอาญาอิสลามหรือ Shari'ah Penal Code คือ กฎหมายที่บัญญัติบทลงโทษตามคัมภีร์อัลกุรอาน และแนวทางของศาสนายัหมัด ซึ่งการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวเป็นความประสงค์ของพระอัลลอฮ์

ตามรัฐธรรมนูญของบรูไนฯ สมเด็จพระราชาธิบดีแห่งบรูไนฯ ทรงมีพระราชอำนาจในการมีพระราชวินิจฉัยให้บังคับใช้กฎหมายเพื่อให้เกิดสันติสุขแก่ประชาชนชาวบรูไน

กฎหมายอาญาอิสลามของบรูไนไม่ได้มาทดแทนกฎหมายอาญาทั่วไปที่มีอยู่เดิม กล่าวคือจะบังคับใช้ควบคู่กันกับกฎหมายอาญาทั่วไป โดยเมื่อพบผู้กระทำความผิดจะมีกระบวนการพิจารณาว่าจะถูกดำเนินคดีด้วยกฎหมายใด

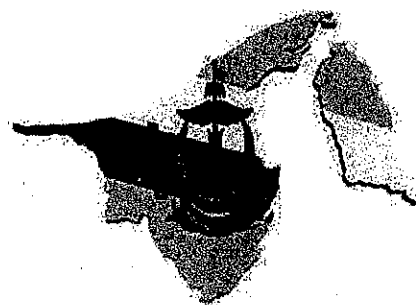
ระยะเวลาในการบังคับใช้กฎหมายอาญาอิสลามในบรูไนฯ

กฎหมายอาญาอิสลามจะมีผลบังคับใช้ในบรูไนฯ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2557 (6 เดือน หลังจากการประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อ 22 ตุลาคม 2556) และจะมีการดำเนินการ 3 ระยะ ดังนี้

ระยะแรก เมื่อกฎหมายฯ มีผลบังคับใช้หลังจาก 6 เดือนที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ตั้งแต่วันที่ 1 พ.ค. 2557)

จะบังคับใช้ในคดีที่ก่อด้วยความผิดทั่วไปตามมาตราที่ 4 ที่มี

บทลงโทษปรับและจำคุก อาทิ การไม่เคารพวัตรปฏิบัติของมุสลิมในเดือนรอมฎอน การประพฤติไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ โดยจะยังไม่บังคับใช้กับความผิดที่มีบทลงโทษด้วยการเฆี่ยนหรือประหารชีวิต

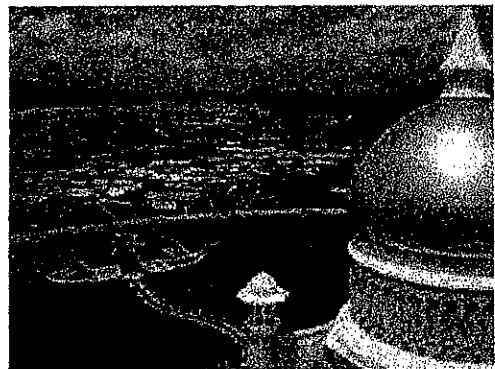
ระยะที่ 2 หลังจาก 12 เดือนของวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ตั้งแต่ ตุลาคม 2557) จะบังคับใช้กับความผิดที่มีบทลงโทษตามที่ได้ระบุไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานและแนวทางของศาสดา มุฮัมมัด แต่จะยังไม่บังคับใช้กับความผิดที่มีโทษประหารชีวิต

ระยะที่ 3 หลังจาก 24 เดือนของวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ตั้งแต่ ตุลาคม 2558) จะมีผลบังคับใช้เต็มรูปแบบ ซึ่งรวมถึงความผิดที่มีโทษประหารชีวิตด้วย

ประเภทของความผิด

แบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ความผิดที่บังคับใช้เฉพาะชาวมุสลิม อาทิ การละทิ้งศาสนาอิสลาม การเคาะพญาชัทธิหรือเทพเจ้าอื่น นอกเหนือจากศาสนาอิสลาม การไม่บริจาคทาน (Zakat) การละเลยการละหมาดวันศุกร์ และการไม่ถือศีลอดในเดือนรอมฎอน (เดือนแห่งการถือศีลอด)

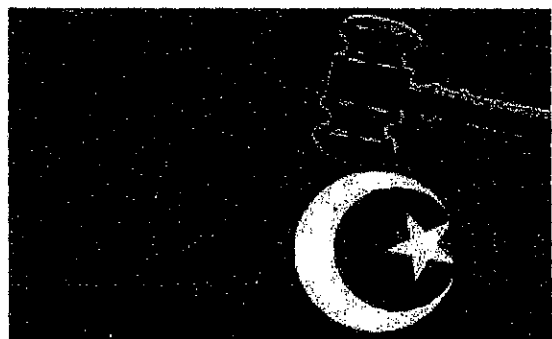

กลุ่มที่ 2 ความผิดที่บังคับใช้ทั้งชาวมุสลิมและผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม อาทิ การลักขโมย การปล้น การฆาตกรรม การทำร้ายร่างกายผู้อื่น การดูหมิ่นศาสดามุฮัมมัดและคัมภีร์อัลกุรอาน การไม่เคารพวัตรปฏิบัติของชาวมุสลิมในเดือนรอมฎอน (เช่น การดื่มและรับประทานอาหารในที่สาธารณะช่วงกลางวัน ของเดือนรอมฎอน) การดื่มสุราในที่สาธารณะ การประพฤติไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ (เช่น การสัมผัส และการแสดงความรักด้วยการกอดและจูมพิต)

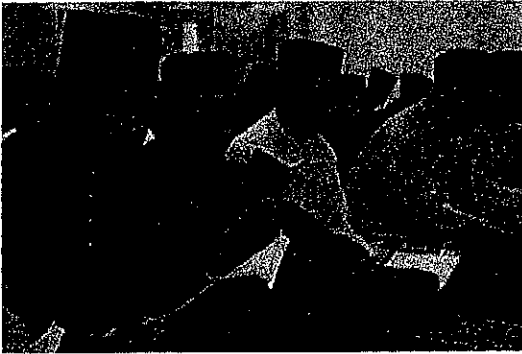
กลุ่มที่ 3 ความผิดที่ผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมต้องรับโทษด้วยหากมีความเกี่ยวข้องกับมุสลิม อาทิ การผิดประเวณีกับชายหรือหญิงที่เป็นมุสลิม การอยู่ใกล้ชิดกับชายหรือหญิงที่เป็นชาวมุสลิมในสถานที่ลับตาคน

กระบวนการพิสูจน์ความผิด

ประมวลกฎหมายอาญาอิสลามเป็นกฎหมายที่ถูกบัญญัติไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน โดยให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งกับกระบวนการพิสูจน์ความผิดของผู้กระทำความผิด

กระบวนการพิสูจน์ความผิดต่อความผิดที่มีบทลงโทษร้ายแรง เช่น Hadd, Qisas, Diyat, Arsy จะต้องไม่มีการคาดเดา ความผิดจะต้องชัดเจนและปราศจากข้อสงสัยใด ๆ ภาพจากกล้องวงจรปิด หรือการตรวจพิสูจน์ DNA ไม่เพียงพอที่จะพิสูจน์การกระทำ ความผิดได้ ต้องมีพยานบุคคล ที่มีความยุติธรรม จิตใจดี และเห็นการกระทำความผิดด้วยตาอย่างชัดเจน (ประจักษ์พยาน) โดยต้องมีจำนวนประจักษ์พยานมากกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ตามแต่ละความผิดด้วย

หากข้อแม้ไม่ครบถ้วนตามหลักการของศาสนาอิสลาม ความผิดจะถูกนำไปสู่การพิจารณาด้วยกฎหมายทั่วไป

จำนวนของพยานบุคคลสำหรับการพิสูจน์ความผิด

- (1) การลักขโมย ปล้น และการกล่าวผู้อื่นว่ากระทำผิดประเวณี การดื่มสุรา และการละทิ้งศาสนาอิสลาม จะต้องมีประจักษ์พยานที่มีความยุติธรรม เพศชาย 2 คน
- (2) การผิดประเวณี ช่มชู้ การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายกับชายหรือหญิงกับหญิง จะต้องมีประจักษ์พยานที่มีความยุติธรรม เพศชาย 4 คน
- (3) การฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา จะต้องมีประจักษ์พยานความยุติธรรม เพศชาย 2 คน
- (4) การทำร้ายร่างกาย จะต้องมีประจักษ์พยานที่มีความยุติธรรม เพศชาย 2 คน รวมทั้งคำให้การของผู้ถูกกระทำหรือเหยื่อ

ที่มี

นิยามของบทลงโทษ

ในกฎหมายอาญาอิสลามของบรูไนฯ ได้นิยามบทลงโทษแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ ประเภทที่ 1 บทลงโทษ Hudud คือ บทลงโทษที่มีการกำหนดไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานและแนวทางของศาสนาฮัมมัด ซึ่งไม่สามารถเปลี่ยนแปลงบทลงโทษได้ อาทิ บทลงโทษในความผิดฐานลักขโมย ผิดประเวณี ดื่มสุรา เปลี่ยนศาสนา (Hadd) บทลงโทษในความผิดฐานฆ่าคนตายและทำร้ายร่างกายผู้อื่นโดยเจตนา (Qisas) บทลงโทษโดยการจ่ายสินไหมชดเชยให้แก่ทายาทของผู้ถูกฆ่าโดย

เจตนา (Diyat) บทลงโทษโดยการจ่ายสินไหมชดเชยให้แก่ผู้ถูกกระทำทำร้ายร่างกายทั้งโดยเจตนาและไม่เจตนา (Arsy)

ประเภทที่ 2 บทลงโทษ Ta'zir คือ บทลงโทษที่ไม่ได้มีการกำหนดไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานและแนวทางของศาสนาอิสลามขึ้นกับดุลพินิจของศาลในการพิจารณาและกำหนดบทลงโทษ

ตัวอย่างของบทลงโทษสำหรับความผิดร้ายแรง

(1) การลักขโมย มีบทลงโทษด้วยการตัดมือ โดยทรัพย์สินที่ถูกขโมยต้องเป็นทรัพย์สินที่เก็บอย่างมิดชิดและมีมูลค่าเกินจำนวนที่ศาสนาอิสลามกำหนด (1 ดินาร์หรือประมาณ 340 ดอลลาร์บริรูไนในปัจจุบัน) โดยผู้ขโมยต้องมีอายุ 15 ปีขึ้นไปด้วย

(2) การปล้น มีโทษประหารชีวิต หรือปรับและจำคุก

(3) การผิดประเวณี ซึ่งมี 2 กรณี ได้แก่

(3.1) ผิดประเวณีกับผู้ที่แต่งงานมีสามีหรือภรรยา มีโทษปาหินจนเสียชีวิต

(3.2) ผิดประเวณีกับผู้ที่ยังไม่ผ่านการแต่งงานหรือแต่งงานแล้วแต่ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่สมรส มีโทษด้วยการเฆี่ยน 100 ครั้ง และจำคุก 1 ปี

(4) การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายกับชายหรือหญิงกับหญิง ซึ่งมี 2 กรณี ได้แก่

(4.1) ชายกับชาย มีโทษปาหินจนเสียชีวิต หรือเฆี่ยน 100 ครั้ง หรือทั้งเฆี่ยนและจำคุก

(4.2) หญิงกับหญิง มีโทษปรับ 40,000 ดอลลาร์บริรูไน จำคุก 10 ปี เฆี่ยน 40 ครั้ง หรือทั้งจำทั้งปรับ

(5) การกล่าวหาผู้อื่นว่ากระทำผิดประเวณี มีโทษเฆี่ยน 80 ครั้ง หรือจำคุกและปรับ

(6) การดื่มสุรา มีโทษเฆี่ยน 40 ครั้ง (ผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมดื่มสุราในที่สาธารณะมีโทษปรับ)

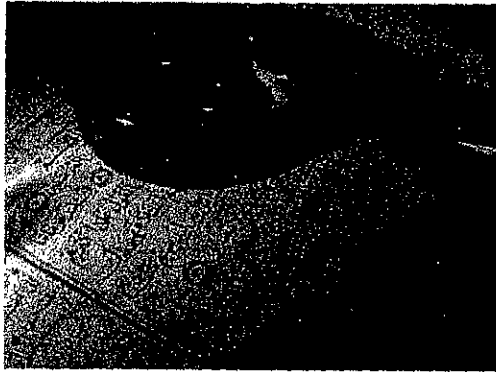
(7) การฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา มีโทษประหารชีวิต แต่หากไม่เจตนา มีโทษจ่ายสินไหมชดเชยและจำคุก

(8) การทำร้ายร่างกาย มีโทษจ่ายสินไหมชดเชย 1,000 ดินาร์ (หรือประมาณ 340,000 ดอลลาร์บริรูไนในปัจจุบัน) และจำคุก

ตัวอย่างของบทลงโทษสำหรับความผิดทั่วไปอื่น ๆ

มาตรา 94 (5) การทำให้หญิงมุสลิมตั้งครรภ์โดยไม่ได้สมรส มีโทษปรับเป็นเงิน 8,000 ดอลลาร์บรูไน จำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 195 การไม่เคารพวัตรปฏิบัติของมุสลิม ในเดือนรอมฎอน อาทิ กินอาหาร/ดื่มน้ำ/สูบบุหรี่ในที่สาธารณะ ขายอาหารเพื่อบริโภคทันทีที่ร้านในช่วงเวลากลางวัน มีโทษปรับ 4,000 ดอลลาร์บรูไน จำคุก 1 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ ยกเว้นโรงพยาบาล/ผู้ป่วยที่มีความจำเป็นทางสุขภาพ ทั้งนี้ ผู้ที่มิใช่มุสลิมสามารถซื้อ-ขายอาหารเพื่อนำกลับไปบริโภคในสถานที่ส่วนตัวได้

มาตรา 196 การอยู่ใกล้ชิดกับหญิงหรือชายชาวมุสลิมในสถานที่ลับตาคน มีโทษปรับเป็นเงิน 4,000 ดอลลาร์บรูไน จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

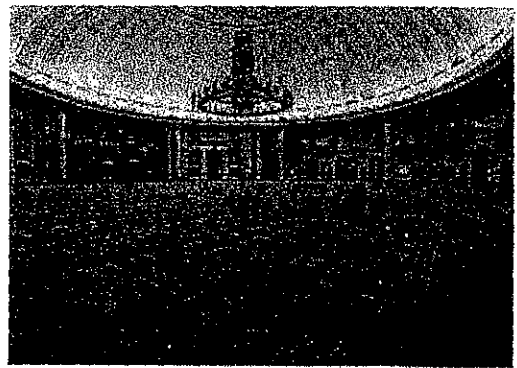
มาตรา 197 การประพฤติตัวไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ มีโทษปรับ 2,000 ดอลลาร์บรูไน จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 198 ขายแต่งตัวเป็นหญิงหรือหญิงแต่งตัวเป็นชาย มีโทษปรับ 1,000 ดอลลาร์บรูไน จำคุก 3 เดือนหรือทั้งจำและปรับ และหากการแต่งตัวดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อการกระทำที่ผิดศีลธรรม มีโทษปรับ 4,000 ดอลลาร์บรูไน จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือทั้งจำและปรับ

มาตรา 205 เป็นผู้จัดหาเพื่อการกระทำอันผิดศีลธรรม (แม่เล้า) มีโทษปรับ 12,000 ดอลลาร์บรูไน จำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

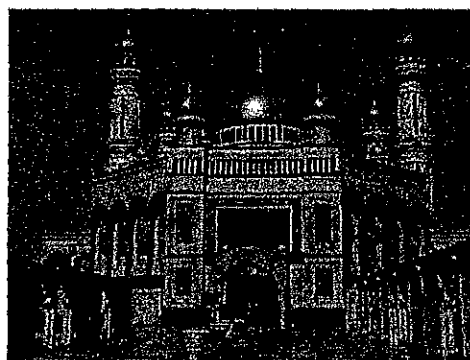
มาตรา 207 เผยแพร่คำสอนของศาสนาอิสลามที่บิดเบือนแก่ชาวมุสลิม โทษปรับ 20,000 ดอลลาร์บรูไน จำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือทั้งจำและปรับ

มาตรา 208 การใช้ไสยศาสตร์ หรือศาสตร์มืด โดยผู้ที่ใช้ไสยศาสตร์มีโทษ 20,000 ดอลลาร์บรูไน จำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ ส่วนผู้แสวงหาไสยศาสตร์ มีโทษปรับ 8,000 ดอลลาร์บรูไน จำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 209 เพยแพร่ศาสนาอื่นแก่ชาวมุสลิมและผู้ที่ไม่
มีศาสนา มีโทษปรับ 20,000 ดอลลาร์บริรูไน จำคุกไม่เกิน 5 ปี
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 210 ชักชวนให้ชาวมุสลิมเปลี่ยนศาสนาและ
ชักชวนผู้ที่ไม่มีศาสนาให้นับถือศาสนาอื่นที่ไม่ใช่ศาสนาอิสลาม
มีโทษปรับ 20,000 ดอลลาร์บริรูไน จำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือทั้งจำทั้ง
ปรับ

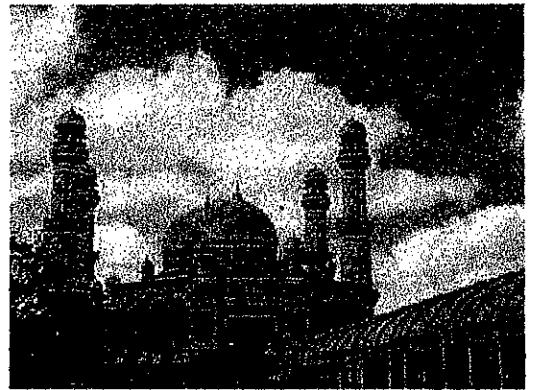

บอกเล่าเก้าสิบ

โดย ข้าวตังหน้าตั้ง

ถาม-ตอบประเด็นน่ารู้เกี่ยวกับกฎหมายอาญาอิสลามบรูไน

ตามที่ทุกท่านก็คงได้ยินได้ฟังข่าวสารกันมาบ้างแล้วว่า รัฐบาลบรูไนได้ประกาศจะเริ่มบังคับใช้กฎหมายอาญาอิสลามในประเทศบรูไนฯ ตั้งแต่เดือนเมษายน ปี 2557 นี้เป็นต้นไป แต่ก็ยังไม่ค่อยเข้าใจว่าการบังคับใช้กฎหมายอาญาอิสลามจะส่งผลกระทบต่อชีวิตของพวกเราชาวไทยที่พำนักอยู่ในบรูไนฯ อย่างไรบ้าง

จดหมายข่าวฉบับพิเศษฉบับนี้ ข้าวตังหน้าตั้งขอสรุปข้อมูลที่เราควรรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาญาอิสลามบรูไนในลักษณะตัวอย่างคำถาม-คำตอบที่เข้าใจง่ายและใกล้ตัวพวกเรามาเผยแพร่เพื่อความกระจ่างและความเข้าใจที่ถูกต้องสำหรับพวกเราทุกคนได้ยึดถือปฏิบัติและหลีกเลี่ยงการละเมิดกฎหมายอาญาอิสลามกัน

คำถาม - ได้ยินมาว่ากฎหมายอาญาอิสลามมีไว้สำหรับคนมุสลิมเท่านั้น ถ้าดิฉันเป็นชาวพุทธก็ไม่ต้องเป็นกังวลอะไรใช่ไหมคะ?

คำตอบ - ไม่ใช่ กฎหมายอาญาอิสลามมีผลบังคับใช้ต่อทุกคนในบรูไนฯ ทั้งชาวมุสลิมและผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม ทั้งผู้ที่พำนักอยู่ ผู้เดินทางมาเยือนและพำนักเป็นการชั่วคราว นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว แต่ก็มิใช่ว่าคนทุกคนจะมีความผิดเหมือนกันหมด ความผิดแบ่งได้คร่าว ๆ 3 ประเภท ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ความผิดที่บังคับใช้เฉพาะชาวมุสลิม กลุ่มที่ 2 ความผิดที่บังคับใช้ทั้งชาวมุสลิมและผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม และกลุ่มที่ 3 ความผิดที่ผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมต้องรับโทษด้วยหากมีความเกี่ยวข้องกับมุสลิม ดังนั้น ถึงแม้จะไม่ได้เป็นชาวมุสลิมก็ต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับความผิดในกลุ่มที่ 2 และ 3 ไว้ด้วยเพื่อหลีกเลี่ยงไม่กระทำ

คำถาม – ถ้าผมไปขโมยของแล้วโดนจับได้ ผมจะโดนตัดมือจริงหรือครับ?

คำตอบ – จริง ถ้าถูกจับกุมและถูกศาลพิพากษาว่ามีความผิดจริงก็จะโดนตัดมือ แต่ก็มีเงื่อนไขหลายอย่าง เช่น ทรัพย์สินที่ถูกขโมยต้องเป็นทรัพย์สินที่เก็บอย่างมิดชิด มีมูลค่าเกินจำนวนที่ศาสนาอิสลามกำหนด (1 ดีนาร์หรือประมาณ 340 ดอลลาร์บริรูในปัจจุบัน) ผู้ขโมยต้องมีอายุ 15 ปีขึ้นไป เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าจะไม่ถูกตัดมือเพราะไม่ครบตามเงื่อนไข ถ้าทำผิดก็ต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายอาญาทั่วไปอยู่ดี ไม่พ้นโทษคุกโทษตาราง เพราะฉะนั้น ไม่ขโมยของใคร จะดีที่สุด

คำถาม – ถ้าผมถูกกล่าวหาว่าไปขโมยของของเขา ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้ขโมย ผมจะโดนตัดมือไหมครับ? ผมควรทำอย่างไร?

คำตอบ – ไม่โดน การพิพากษาเพื่อกำหนดโทษตามกฎหมายอาญาอิสลามมีกระบวนการพิสูจน์ความผิดหรือกระบวนการสืบสวนสอบสวนหาความจริงเช่นเดียวกับกฎหมายอาญาทั่วไป สิ่งที่ต้องทำถ้าถูกกล่าวหา คือ ปฏิเสธข้อกล่าวหา พูดยุติความจริง และให้ความร่วมมือกับตำรวจหรือเจ้าหน้าที่สอบสวนเพื่อสืบหาความจริงมาล้างมลทิน ถ้าเราไม่ได้ทำผิดก็ไม่ต้องกลัว กฎหมายอะไรก็เอาโทษเราไม่ได้

คำถาม – ในบรูไนฯ ผู้หญิงต้องแต่งกายอย่างไรคะ? ต้องใส่ผ้าคลุมหัวไหมคะ?

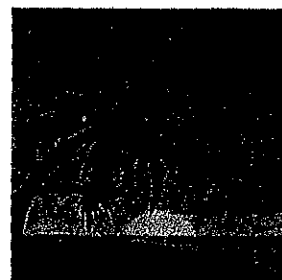
คำตอบ – ไม่ต้อง กฎหมายอาญาอิสลามไม่ได้มีข้อจำกัดสำหรับการแต่งกายของสตรี รวมทั้ง ณ ปัจจุบัน ทางการบริรูไนก็ไม่ได้ประกาศข้อจำกัดสำหรับการแต่งกายของสตรีเช่นกัน ซึ่งหากมี ทางการบริรูไนจะต้องประกาศให้ทราบล่วงหน้า สตรีมีสิทธิเสรีภาพในการแต่งกาย อย่างไรก็ตาม สตรีควรแต่งกายให้เหมาะสม เรียบร้อย ไม่ควรแต่งกายเปิดเผยหรือนุ่งสั้นจนเกินงาม เพราะอาจถือว่าเป็นการไม่เคารพวัตรปฏิบัติของชาวมุสลิมและอาจเข้าข่ายความผิดการประพฤติไม่เหมาะสมในที่สาธารณะได้

คำถาม – ได้ยินว่าชายหญิงไม่สามารถอยู่ด้วยกันสองต่อสองในสถานที่ลับตาคน เพราะจะผิดกฎหมายอาญาอิสลาม จริงไหมครับ?

คำตอบ – จริง แต่จะผิดกฎหมายเฉพาะกรณีที่ชายหรือหญิงเป็นมุสลิมเท่านั้น หากทั้งสองฝ่ายไม่ใช่มุสลิมจะไม่เข้าข่ายกระทำความผิด อย่างไรก็ตาม การประพฤติไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ เช่น การสัมผัสและการแสดงความรักด้วยการกอดหรือจูบ แม้ไม่ใช่มุสลิมก็ถือว่ามีความผิด

คำถาม – สถานที่ลับตาคนที่ชายหญิง (มุสลิม) ไม่สามารถอยู่ด้วยกันสองต่อสองได้นี้หมายถึงสถานที่อะไรบ้างคะ?

คำตอบ – คือสถานที่ที่ไม่มีคนเห็นหรือคนเห็นได้ยาก ยกตัวอย่างเช่น สถานที่เปลี่ยวคน ซอกตึกมุมตึก ริมหาที่ที่ไม่มีคน ในห้องนอนหรือห้องเช่าส่วนตัว หรือแม้แต่ในรถยนต์ที่จอดอยู่

คำถาม – ถ้าผมมีความจำเป็นต้องขับรถพาเพื่อนร่วมงานที่เป็นผู้หญิงมุสลิมเพื่อไปธุระของที่ทำงาน จะทำอย่างไรดีครับ?

คำตอบ – การขับรถยนต์พาเพื่อนร่วมงานที่เป็นเพศตรงข้ามไปทำงาน รวมทั้งการรับประทานอาหารด้วยกันหรือการประชุมหารือกัน ไม่เป็นความผิด เนื่องจากถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของงานและมิได้มีเจตนาทำผิดศีลธรรม

คำถาม – ดิฉันกับแฟนสามารถเดินจูบมือกันในที่สาธารณะได้ไหมคะ? จะเข้าข่ายการประพฤติไม่เหมาะสมในที่สาธารณะหรือไม่คะ? การประพฤติไม่เหมาะสมมีอะไรบ้างคะ?

คำตอบ – หากทั้งสองฝ่ายไม่ใช่ชาวมุสลิมจะไม่เข้าข่ายการประพฤติไม่เหมาะสม แต่ถ้าหากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นชาวมุสลิมและยังไม่ได้แต่งงานกันก็ไม่ควรกระทำ การประพฤติไม่เหมาะสมในกฎหมายอาญาอิสลามหมายถึง การประพฤติที่ไม่ให้เกียรติหรือเคารพต่อวัตรปฏิบัติที่ต้งามของชาวมุสลิม เช่น การแสดงความรักอย่างประเจิดประเจ้อและดูไม่งาม (การโอบกอดหรือจูบ) การแต่งกายเปิดเผย ซึ่งถึงแม้ไม่ได้เป็นชาวมุสลิมก็มีความผิดหากกระทำ

คำถาม – ผมเป็นคนไทยพุทธ มีแฟนเป็นคนไทยพุทธเหมือนกัน แต่ยังไม่ได้แต่งงานกัน จะอยู่กินร่วมกันได้ไหมครับ? ผิดกฎหมายหรือไม่?

คำตอบ – การอยู่กินร่วมกันของชายหญิงจะผิดกฎหมายอาญาอิสลามเฉพาะกรณีที่ชายหรือหญิงเป็นชาวมุสลิมเท่านั้น

คำถาม – ดิฉันมีแฟนเป็นชาวมุสลิมบรูไนค่ะ ดิฉันจะมีอะไรกับแฟนได้ไหมคะ? ถ้าแฟนชวน ดิฉันควรทำอะไรคะ?

คำตอบ – ไม่ได้ ผิดกฎหมายอย่างแน่นอน กฎหมายอาญาอิสลามได้ระบุไว้ชัดเจนว่า ห้ามชายหรือหญิงชาวมุสลิมที่ยังไม่ได้แต่งงานกันอย่างถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลามกระทำผิดประเวณี (มีเพศสัมพันธ์กัน) อย่างเด็ดขาด ถือเป็นความผิดที่ร้ายแรงและมีผลบังคับใช้ต่อผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมด้วย ดังนั้น ถ้าแฟนชักชวน ควรปฏิเสธและชี้แจงให้แฟนรู้ว่าเป็นเรื่องผิดกฎหมาย ในทางกลับกันสำหรับผู้ชาย การทำให้หญิงมุสลิมตั้งครรภ์โดยไม่ได้สมรสก็มีความผิดร้ายแรงเช่นกัน ดังนั้นควรหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์กับชาวมุสลิมในทุกกรณี หากยังไม่ได้แต่งงานกันตามหลักศาสนาอิสลาม

นอกจากนี้ คู่รักที่เป็นแฟนกันแต่ยังไม่ได้แต่งงาน ถึงแม้จะไม่ได้คิดจะกระทำผิดประเวณี ก็ห้ามอยู่ใกล้ชิดกันสองต่อสองในสถานที่ลับตาคน เพราะถือว่าส่อเจตนาในการกระทำผิดศีลธรรม

คำถาม – เพื่อนของดิฉันเป็นสาวประเภทสองจะเดินทางมาเยี่ยมดิฉันที่บรูไนฯ จะผิดกฎหมายไหมคะ? ดิฉันควรจะแนะนำเธออย่างไร?

คำตอบ – สามารถเดินทางมาได้แต่ไม่สามารถแต่งกายเป็นหญิงได้ ต้องแต่งกายเป็นชายเท่านั้น ชายแต่งตัวเป็นหญิงหรือหญิงแต่งตัวเป็นชายมีความผิดทางกฎหมายอาญาอิสลามไม่ว่าจะเป็นชาวมุสลิมหรือไม่ใช่ชาวมุสลิม

คำถาม – ถ้าผมและเพื่อน ๆ ซึ่งเป็นชาวพุทธด้วยกันจะสวดมนต์และนั่งสมาธิกัน จะทำได้ไหมครับ? ถือว่าผิดกฎหมายหรือไม่?

คำตอบ – สามารถทำได้ การประกอบพิธีกรรมทางศาสนาอื่นที่ไม่ใช่ศาสนาอิสลามของผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมสามารถทำได้ตามปกติ แต่ห้ามชักชวนชาวมุสลิมเข้าร่วมด้วยเด็ดขาดเพราะถือว่าเป็นความผิด หากมีชาวมุสลิมแสดงความสนใจเข้าร่วม ควรปฏิเสธด้วยความสุภาพ

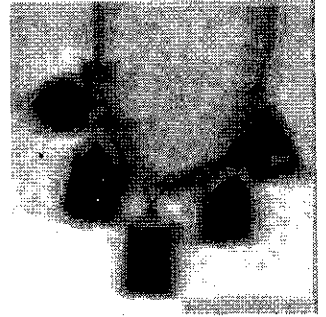

คำถาม – ผมสามารถห้อยพระเครื่องในบรูไนฯ ได้ไหมครับ? จะถูกจับไหมครับ?

คำตอบ – สามารถทำได้ปกติ กฎหมายอาญาอิสลามให้สิทธิเสรีภาพแก่ผู้นับถือศาสนาอื่นในการปฏิบัติ ซึ่งรวมทั้งการห้อยพระหรือเครื่องราง แต่ต้องปฏิบัติด้วยความระมัดระวังไม่ให้เข้าข่ายเผยแพร่ศาสนาอื่นให้ชาวมุสลิมเพราะถือว่าเป็นความผิด เช่น ยานำไปมอบให้ชาวมุสลิมหรือให้ชาวมุสลิมเช่าต่อ

คำถาม – ดิฉันนำพระเครื่องมาจากประเทศไทยมาให้คนจีนชาวพุทธในบรูไนฯ เช้า ดิฉันจะมีความผิดไหมคะ?

คำตอบ – ไม่ผิด การเผยแพร่ศาสนาอื่น (ที่ไม่ใช่ศาสนาอิสลาม) ต่อผู้ที่นับถือศาสนาเดียวกันสามารถกระทำได้ แต่การเผยแพร่ศาสนาอื่นต่อชาวมุสลิมหรือผู้ไม่มีศาสนากระทำไม่ได้เด็ดขาด ถือว่ามีความผิด ดังนั้น ต้องระมัดระวัง ไม่นำไปให้ชาวมุสลิมเช่าหรือเชิญชวนให้ชาวมุสลิมเช่าเด็ดขาด

คำถาม – เพื่อนผมชวนไปเที่ยวงานลอยกระทงที่คนไทยร่วมกันจัดที่สวนสาธารณะ ผมควรไปไหมครับ? พิธีกรรมทางศาสนาอื่นห้ามจัดในที่สาธารณะหรือไม่ครับ? ลอยกระทงถือว่าเป็นพิธีกรรมทางศาสนาหรือไม่ครับ?

คำตอบ – สามารถทำได้แต่มีเงื่อนไข การจัดงานประเพณีและวัฒนธรรมของไทย อาทิ งานสงกรานต์ ลอยกระทง ที่มีความเชื่อมโยงกับศาสนาต้องใช้ความระมัดระวังมากขึ้นในการจัด ตามกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันของบรูไนฯ การจัดงานตามประเพณีหรือวัฒนธรรมของชุมชนอื่นในที่สาธารณะจะต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนจึงจะจัดได้ (แต่หากจัดในพื้นที่ส่วนตัว เช่น ในบ้าน สามารถกระทำได้) และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตามกฎหมายอาญาอิสลาม จะต้องระมัดระวังด้วยว่าไม่ขัดต่อหลักศาสนาอิสลามหากมีการเชิญชาวมุสลิมเข้าร่วม

คำถาม – ผมจะยังกินเหล้าสังสรรค์กับเพื่อน ๆ ได้ไหมครับ?

คำตอบ – สามารถทำได้แต่มีเงื่อนไข ผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมสามารถดื่มสุราได้ในพื้นที่ส่วนตัว เช่น ในบ้าน เท่านั้น ห้ามดื่มในที่สาธารณะ และห้ามเชิญชวนให้

ชาวมุสลิมดื่มสุราด้วยเด็ดขาด รวมทั้งต้องเคารพกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการดื่มสุราในบรูไนฯ ด้วย เช่น กฎหมายศุลกากร เกี่ยวกับการนำเข้าสุราของผู้ไม่ใช่มุสลิม (นำเข้าสุราได้ไม่เกิน 2 ขวดหรือเบียร์ไม่เกิน 12 กระป๋องต่อคนต่อ 48 ชั่วโมง) การไม่ผลิตหรือดื่มสุราถือเป็นต้น

คำถาม – ในช่วงเดือนถือศีลอด ผมจะไม่สามารถดื่มน้ำข้างนอกได้ใช่ไหมครับ? ถ้าผมต้องทำงานกลางแจ้งและกระหายน้ำมาก ผมควรทำอย่างไรครับ?

คำตอบ – ตามหลักการแล้ว การรับประทานอาหาร ดื่มน้ำ หรือสูบบุหรี่ในที่สาธารณะในช่วงเดือนรอมฎอน (เดือนแห่งการถือศีลอดของชาวมุสลิม) จะผิดกฎหมายเพราะถือว่าการไม่เคารพวัตรปฏิบัติของชาวมุสลิม แต่หากมีความจำเป็นต้องทำงานกลางแจ้งก็สามารถดื่มน้ำได้แต่ต้องดื่มอย่างไม่ประเจิดประเจ้อเพื่อแสดงความเคารพต่อวัตรปฏิบัติของชาวมุสลิม อย่างไรก็ตาม ทางที่ดี ควรจะหลีกเลี่ยงด้วยการหลบไปดื่มหือทานในสถานที่ส่วนตัวหรือสถานที่ลับตาคนจะเหมาะสมกว่า

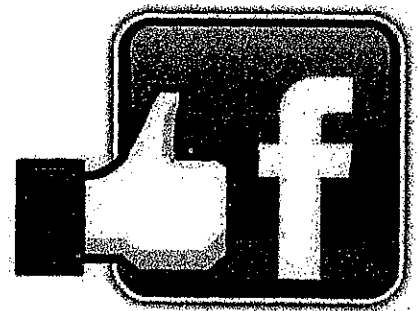
ทั้งนี้ การสูบบุหรี่ในที่สาธารณะก็ต้องระมัดระวังด้วยว่าถึงแม้ไม่ใช่ช่วงเดือนรอมฎอน แต่ตามพระราชบัญญัติการควบคุมการบริโภคยาสูบใน กระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศห้ามสูบบุหรี่ในสถานที่สาธารณะและสถานที่ห้ามสูบ เช่น สถานที่ราชการ อาคารพาณิชย์ สถานีรถไฟโดยสาร ป้ายรถประจำทาง ตลาด ร้านอาหาร และในบริเวณรัศมี 6 เมตรของอาคารที่มีป้ายห้ามสูบบุหรี่

ทั้งนี้ การสูบบุหรี่ในที่สาธารณะก็ต้องระมัดระวังด้วยว่า

ถึงแม้ไม่ใช่ช่วงเดือนรอมฎอน แต่ตามพระราชบัญญัติการควบคุมการบริโภคยาสูบใน กระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศห้ามสูบบุหรี่ในสถานที่สาธารณะและสถานที่ห้ามสูบ เช่น สถานที่ราชการ อาคารพาณิชย์ สถานีรถไฟโดยสาร ป้ายรถประจำทาง ตลาด ร้านอาหาร และในบริเวณรัศมี 6 เมตรของอาคารที่มีป้ายห้ามสูบบุหรี่

คำถาม – ถ้าดิฉันไปกดแชร์ข่าวหรือบทความที่วิพากษ์วิจารณ์ศาสนาอิสลามทาง Facebook จะผิดกฎหมายไหมคะ?

คำตอบ – อาจเข้าข่ายผิดกฎหมาย ควรหลีกเลี่ยงไม่กระทำ เพราะกฎหมายอาญาอิสลามได้ระบุไว้ว่า การลบหลู่ ดูหมิ่นเหยียดหยามหรือทำให้ศาสนาอิสลามถูกดูแคลน การลบหลู่ ดูหมิ่นเหยียดหยามศาสดาโดยผู้ไม่ใช่อิสลาม การล้อเลียนคัมภีร์อัลกุรอานหรือวจนะของศาสดาโดยบุคคลที่ไม่ใช่อิสลาม การนำถ้อยคำเฉพาะของศาสนาอิสลามมาใช้แบบผิดๆ ล้วนเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายทั้งสิ้น ซึ่งถึงแม้ไม่ได้มีการระบุไว้อย่างชัดเจนว่าหากกระทำการดังกล่าวผ่านอินเทอร์เน็ตหรือสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook จะผิดกฎหมายด้วยหรือไม่ แต่ก็ควรหลีกเลี่ยงไม่กระทำโดยเด็ดขาด และที่สำคัญและเป็นสามัญสำนึกอยู่แล้วว่า เราควรเคารพซึ่งกันและกันในสิทธิเสรีภาพของบุคคลในการเลือกนับถือศาสนา ไม่ควรดูหมิ่นดูแคลนหรือวิพากษ์วิจารณ์ศาสนาอื่นหรือผู้คนต่างศาสนาไม่ว่าจะทางช่องทางใด

เตือนภัย เตือนใจ

โดย บุหร

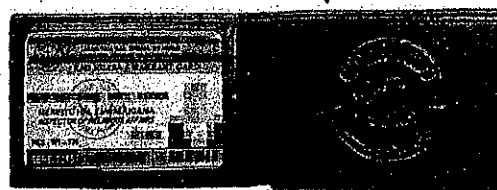
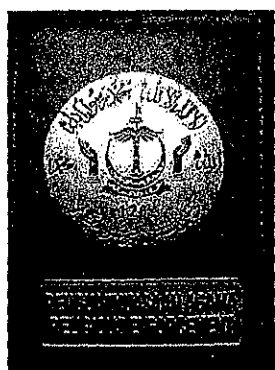
คอลัมน์เตือนภัย เตือนใจสำหรับจดหมายข่าวฉบับพิเศษ “รวมประเด็นกฎหมายอาญาอิสลาม บรูไน” นี้ บุหรก็อยากจะขอใช้โอกาสนี้เตือนภัยอันตรายที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายอาญาอิสลามที่วุ่นวายกันค่ะ

ตามที่สถานเอกอัครราชทูตฯ ได้จัดการบรรยายพิเศษเรื่อง “การบังคับใช้กฎหมายอาญาอิสลามในบรูไนฯ” ไปเมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2557 ที่ผ่านมา ทางหน่วยงานราชการบรูไนที่ให้ความอนุเคราะห์มาเป็นวิทยากรให้เรานั้นก็ได้เล่าเรื่องภัยอันตรายอย่างหนึ่งที่มาจากการบังคับใช้กฎหมายอาญาอิสลามกันด้วย นั่นก็คือ ภัยจาก “มิจจาซีฟที่ปลอมตัวเป็นเจ้าหน้าที่” ค่ะ (เรียกง่าย ๆ ว่าเป็นแก๊งค์ตมต้นหลอกกรีดไถเงินค่ะ) พฤติกรรมของมิจจาซีฟกลุ่มนี้ก็คือ จะเข้าไปหาเหยื่อแล้วอ้างตัว (หลอก) ว่าเป็นเจ้าหน้าที่ปราบปรามทางศาสนานอกเครื่องแบบ เมื่อเหยื่อเชื่อ ก็แจ้งข้อหาเหยื่อว่าได้ละเมิดกฎหมายอาญาอิสลามบางอย่างและต้องจ่ายค่าปรับเป็นเงินให้เจ้าหน้าที่ทันที มิฉะนั้นจะต้องถูกควบคุมตัวไปขึ้นโรงขึ้นศาล ด้วยความกลัวถูกควบคุมตัว เหยื่อส่วนใหญ่จึงยอมจ่ายเงินให้แก่มิจจาซีฟ ซึ่งก็คือการหลอกกรีดไถเงินนั่นเองค่ะ ทางหน่วยงานราชการบรูไนก็ได้เล่าให้ฟังว่า ในปัจจุบันนี้มีกลุ่มมิจจาซีฟที่วุ่นวายออกหากินในบรูไนฯ ตามย่านต่าง ๆ โดยอาศัยจังหวะที่บรูไนฯ กำลังจะเริ่มบังคับใช้กฎหมายอาญาอิสลามและประชาชนยังมีความเข้าใจที่ไม่ชัดเจนเกี่ยวกับตัวกฎหมาย แล้วก็มีชาวบรูไนจำนวนไม่น้อยตกเป็นเหยื่อของกลุ่มมิจจาซีฟนี้แล้วด้วยค่ะ ซึ่งทางการบรูไนก็กำลังหนักใจกับกลุ่มมิจจาซีฟพวกนี้เหมือนกันและกำลังพยายามอย่างเต็มที่ในการดำเนินการสืบสวนสอบสวนเพื่อจับกุมตัวมิจจาซีฟกลุ่มนี้มาลงโทษต่อไป

ในโอกาสนี้ บุหรก็ขอฝากแจ้งเตือนสิ่งที่พวกเราควรระวังไว้เพื่อจะได้ไม่ตกเป็นเหยื่อของมิจจาซีฟกลุ่มนี้ตามที่หน่วยงานราชการบรูไนได้ฝากไว้ดังนี้ค่ะ

1. หลังจากกฎหมายอาญาอิสลามมีผลบังคับใช้ในบรูไนฯ ตั้งแต่วันที่ 22 เมษายน 2557 นี้ใน ที่สาธารณะจะมีเจ้าหน้าที่ปราบปรามทางศาสนาของบรูไนฯ ออกปฏิบัติการด้วยคะ แต่ในขั้นนี้ เจ้าหน้าที่ ปราบปรามจะยังไม่มีรูปแบบ แต่จะมีบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่สำหรับแสดงก่อนตรวจสอบผู้ต้องสงสัย ว่ากระทำผิดหรือไม่คะ หน้าตาของบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ก็จะประมาณนี้นะคะ

2. เจ้าหน้าที่ปราบปรามจะต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่ผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดก่อนที่จะ ตรวจสอบทุกครั้ง หากเจ้าหน้าที่ปราบปรามมาขอตรวจสอบการกระทำผิดของเราโดยไม่แสดงบัตร เราก็ สามารถปฏิเสธหรือไม่ให้ความร่วมมือได้คะ

3. โดยปกติเจ้าหน้าที่ปราบปรามจะปฏิบัติการร่วมกันอย่างน้อย 2 นาย แปลว่าถ้ามีคนเดียว ก็สงสัยไว้ก่อนได้เลยคะว่าอาจจะเป็นมิจจาซีฟปลอมตัวมา

4. ถ้าเราโดนเจ้าหน้าที่ปราบปรามเรียกตรวจสอบ แจ้งข้อหาและเรียกเก็บเงินค่าปรับ ก็ไม่ต้อง จ่ายคะ เพราะกฎหมายอาญาอิสลามระบุไว้ชัดเจนว่า การลงโทษด้วยการปรับ จะกระทำเฉพาะในชั้น ศาล เมื่อการพิจารณาคดีสิ้นสุดแล้วเท่านั้น ดังนั้น ถ้าเจ้าหน้าที่มาเรียกเก็บค่าปรับก็สามารถคาดเดาได้ เลยว่าเป็นมิจจาซีฟแน่นอนคะ แต่อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะป็นเจ้าหน้าที่ตัวจริงหรือตัวปลอม ก็ห้าม จ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่เด็ดขาดนะคะ เพราะถ้าเรามีความผิดจริง การมอบเงินให้แก่เจ้าหน้าที่อาจเข้า ข่ายความผิดฐานติดสินบนเจ้าหน้าที่ได้นะคะ ซึ่งเป็นความผิดอาญาที่มีโทษร้ายแรงเช่นเดียวกันคะ

หวังว่าสิ่งที่บุหรณนำมาฝากวันนี้จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับพวกเราทุกคนนะคะ ที่ สำคัญรู้แล้วก็อย่าลืมบอกต่อเพื่อน ๆ ด้วยนะคะ จะได้ช่วยกันระมัดระวัง สุดท้ายขอฝากข้อคิดไว้ว่า หาก เราหมั่นศึกษาหาข้อมูลข่าวสารติดตัวเราไว้เพื่อให้รู้ทันเหล่ามิจจาซีฟ ก็จะช่วยให้เราก็คะปลอดภัยจากภัย อันตรายทั้งหลายทั้งปวงได้คะ สวัสดีคะ